

Vertaling van Judy Elfferich

IJ-blues

Op de bodem van 't IJ ligt een bootje dat zonk,
en roestige wapens en geld en juwelen.
Op de bodem van 't IJ ligt een mens die verdronk,
op de bodem van 't IJ ligt leed van zovelen.

Op de bodem van 't IJ voedt derrie en drab
een daar in de diepte gedijend gewas.
Naar de bodem van 't IJ voerde de laatste stap
van mensen wier levenspijn nimmer genas.

Langs stenen in 't slik glippen grauwe beesten,
uit een rioolpijp welt smurrie en gif.
Een ring, toen het uitging wild weggesmeten,
een afgerukt been uit de schroef van een schip.

En een naamloos kind, uit de schoot verstoten;
onwelkom, verwenst, moest het maar weg.
Wat Amsterdam uitkotst in zijn goten,
op de bodem van 't IJ komt het terecht.

O barmhartig IJ, jij legt lijken te slapen
in een bedje met lakens geweven van slijk.
Vullisrivier zonder boei of haven,
jij wiegt ons van veerpont tot dodenrijk.

Ontvang de schooiers, ontvang de meiden,
ontvang de zuiplap, ontvang de gek;
laat al hun gesnik met je slaapliedje deinen,
en breng dan hun ziel tot rust in je drek.

Op de bodem van 't IJ ligt een bootje dat zonk,
en roestige wapens en geld en juwelen.
Op de bodem van 't IJ ligt een mens die verdronk,
op de bodem van 't IJ ligt leed van zovelen.